

**Συνέντευξη του Μητροπολίτου Αλεξανδρουπόλεως Ανθίμου
Στην Εφημερίδα ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ και στον δημοσιογράφο Πάνο Μπαϊλή
Σάββατο, 9 Φεβρουαρίου 2019**

-Ο μακαριστός Χριστόδουλος έλεγε στα παιδιά, «ελάτε όπως είστε». Εσείς προσφέρατε καφέ στις καφετερίες της πόλης. Αυτός ο τρόπος επικοινωνίας με τους νέους είναι ο ενδεδειγμένος σε μια εποχή όπου μειώνεται έστω και λίγο η απήχηση της Εκκλησίας στην κοινωνία;

Καλά! ο Χριστόδουλος ήταν ογκόλιθος αμεσότητος επικοινωνίας, με τους νέους! εγώ είμαι λιθαράκι! Όμως, είναι ανάγκη να μιλήσουμε στα νέα παιδιά στο χώρο τους, με τη γλώσσα τους, με τον τρόπο τους. Και να τους πούμε απλά ότι "είμασ' εδώ", για χάρη τους. Ότι τα περιμένουμε, όσο κι αν αργήσουν! Για να προτείνουμε σ' αυτά έναν άλλο τρόπο ζωής· που, ποιός ξέρει! μπορεί να 'ναι καλύτερος απ' αυτόν που ζουν.

-Μια και μιλάμε για νέους, πολλές φορές ένας στάρ της τηλεόρασης ή ένας ποδοσφαιριστής έχει μεγαλύτερη αποδοχή από άτομα που κινούνται στον χώρο της Εκκλησίας. Τί φταίει γι αυτό;

Να σας πω τι φταίει! τον σταρ και τον ποδοσφαιριστή τον αποδέχονται, επειδή ακριβώς τον "αγγίζουν", τον αποδέχονται ή τον απορρίπτουν. Εμείς, κρατάμε αποστάσεις, ανεβήκαμε πολύ ψηλά και δεν μας φτάνουν, μιλάμε μια γλώσσα που δεν κατανοούν, κινούμαστε στα όρια του υπερθεάματος, δεν αφήνουμε περιθώριο να μας αμφισβητούν...! Οπότε, τα νέα παιδιά, που δεν έχουν τρόπο ή χρόνο να μας "αποκωδικοποιήσουν", μας προσπερνούν και μας αφήνουν κλεισμένους στην ...μεγαλοσύνη μας!

-Πως κρίνετε τη συμφωνία των Πρεσπών, αλλά και τα συλλαλητήρια του λαού;

Το έχω ξαναπεί· όσοι λοιδόρησαν τα συλλαλητήρια, κακώς έκαναν· όπως κακώς κάνουν και όσοι τα συνεχίζουν. Στα Βαλκάνια, οποιαδήποτε "συμφωνία" είναι καλύτερη από την "μη συμφωνία". Για την συγκεκριμένη, των Πρεσπών, φαίνεται ότι χρήζει βελτιώσεων, φυσικό είναι, όμως η ιστορία δεν θα συγχωρήσει τον πολιτικό μας κόσμο συλλήβδην, που "έπαιξε" μικρο-κομματικά παιχνίδια στην εθνικά πληγωμένη πλάτη μας. Ο λαός μας ήθελε την αλήθεια, όχι τον διχασμό! Δεν του άξιζε να διχαστεί σε εθνικόφρονες και μη!

-Για μια ακόμη φορά δοκιμάζονται οι σχέσεις Εκκλησίας-Πολιτείας με αφορμή και το μισθολογικό των ιερέων. Πως κρίνετε τις σχέσεις σήμερα και τί πρέπει να γίνει για να ξεπεραστεί η κρίση;

Από την μεταπολίτευση κι εδώθε, φαινόταν πως η μισθοδοσία του κλήρου (που μερικές φορές μας υποβίβαζε σε "κακούς επαγγελματίες"), ήταν η μόνιμη μομφή και το μελανότερο σημείο της σχέσης μας με το λαό μας. Ο πολιτικός μας κόσμος το αφουγκραζόταν, γι' αυτό και οι ανέκαθεν εκφοβισμοί για "χωρισμό" επικεντρώνονταν στην διακοπή της μισθοδοσίας μας από το Κράτος. Γι' αυτό, οι αξιοπρεπείς κληρικοί (που θα είχαν επιτύχει σε κάθε άλλο πόστο στον δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα), οι κληρικοί που φορούν το πετραχείλι στο λαιμό από το πρωί μέχρι το βράδυ, θεωρούν "ρετσινιά" την έννοια του δημοσίου υπαλλήλου! Δεν ανέχονται την κρατική "μισθοδοσία", όταν αμφισβητείται η προσφορά τους στην κοινωνία. Πιστεύω, η πρόταση του Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου, έπρεπε να εξετασθεί με λιγότερη λαϊκιστική ή μικρο-κομματική ματιά. Τώρα πια, το ζήτημα είναι στο τραπέζι του διαλόγου και περιμένουμε τα αποτελέσματα. Το ζητούμενο είναι να μην βγούμε από την Ενιαία Αρχή Πληρωμών. Αν διασφαλισθεί ότι θα πληρωνόμαστε από αυτήν, τότε νομίζω θα εκλείψουν και οι τελευταίοι φόβοι.

-Αυτή την περίοδο είναι στην επικαιρότητα το θέμα της Αυτοκεφαλίας της Ουκρανίας. Υπάρχουν Ιεράρχες και στην Ελλάδα που χαρακτηρίζουν το θέμα άκαιρο. Πως ερμηνεύετε τις ενέργειες του κ.Βαρθολομαίου;

Δεν είναι ενέργειες του Βαρθολομαίου, είναι αποφάσεις της Εκκλησίας! Με τον ίδιο τρόπο, δόθηκαν κάποτε τα αυτοκέφαλα όλων των Εκκλησιών, όπως και της ιδικής μας. Τί θα πει "είναι άκαιρο"; Δηλαδή, τότε θα ήταν εύκαιρο; Λύση δεν είναι η παραπομπή στις καλένδες! Όταν μια πληγή στο σώμα της Εκκλησίας δεν θεραπεύεται, τότε πυορροεί και "δεν κλείνει". Όσοι τώρα αγωνιούν για την ενότητα της Εκκλησίας, καλά θα κάνουν να σεβαστούν γρήγορα την νέα κατάσταση και να αφήσουν τις "υψηλές συμμαχίες", τις "πλούσιες φιλίες" και τους "εκδικητικούς ρεβανσισμούς". Ο Βαρθολομαίος είναι ο καθρέφτης της εκκλησιολογίας του καθενός μας επισκόπου.

-Η Σερβία δεν θέλει την Αυτοκεφαλία Σκοπίων και Μαυροβουνίου και γενικώς η ενότητα της Ορθοδοξίας στα Βαλκάνια δοκιμάζεται. Τι πρέπει να γίνει για να έλθει ηρεμία σε μια τόσο ταραγμένη περιοχή;

Τώρα, μάλιστα! φτάσατε στο προκείμενο. Όσο γρηγορότερα το καταλάβουμε οι Ορθόδοξοι Επίσκοποι, τόσο πιο αποτελεσματικά θα συμβάλλουμε στο να μην ξαναγίνουν τα Βαλκάνια "πυριτιδαποθήκη της Ευρώπης". Το πρόβλημα της Βαλκανικής είναι εκκλησιαστικό, δεν είναι πολιτικό. Να προτάξουμε, λοιπόν, την κοινή μας Πίστη, το κοινό Ποτήριο και να προσκαλέσουμε "εις ενότητα". Διαφορετικά δεν θα φάμε γλυκό ψωμί στο αβέβαιο μέλλον μας. Είναι πολλοί που θέλουν να "παίξουν" μπιλιάρδο στην πλάτη μας. Η Ορθοδοξία είναι όμορφο σκήπτρο, αλλά επικίνδυνο δεκανίκι. Είναι ωφέλιμο ρούχο, αλλά επικίνδυνος μανδύας.

-Πρόσφατα μιλήσατε για τους «άθεους...». Τελικά η Εκκλησία πρέπει να κρίνει κάποιον από το αν δηλώνει χριστιανός ή από τις πράξεις του;

Η Εκκλησία δεν πρέπει να βάζει ετικέτες σε κανέναν, επειδή δεν ήρθε για να κρίνει τον κόσμο αλλά για να τον σώσει. Ο άθεος δεν είναι εχθρός, είναι ιεραποστολικός αγρός. "Καλός χριστιανός" μπορεί να είναι ένας επιτήδειος υποκριτής ή ένας επαγγελματίας ευσεβής. Αλλά, ούτε από "πράξεις" κρίνει τους ανθρώπους η Εκκλησία. Υπάρχουν "πνευματικότητες" που κρύβουν εωσφορικό υπολογισμό, όπως υπάρχουν και πράξεις "αντιεκκλησιαστικές" που έχουν μέσα τους θεία βούληση. Μια εβραϊκή παροιμία λέει: "ο Θεός γράφει ίσια με στραβές γραμμές". Γι' αυτό, χρειάζεται να εμπιστευθούμε τον Σωτήρα Χριστό περισσότερο από τον εαυτό μας για την "σωτηρία" της Εκκλησίας. Μας χρειάζεται αγία ταπείνωση, όχι εκκλησιαστική αλλαζονία. Μας χρειάζονται σιωπηλές προσευχές, όχι αγοραίες κραυγές "εν ταις πλατείαις".

-Ποια η σχέση σας με τα social media και πώς αυτά θα μπορούσαν να γίνουν εργαλείο επικοινωνίας της Εκκλησίας με τους νέους.

Αμφιβάλλετε, ότι αν ζούσε σήμερα ο Απόστολος Παύλος, θα αξιοποιούσε στο έπακρο το mail για επιστολική διδασκαλία; Εξάλλου το διαδίκτυο φέρνει τους ανθρώπους πιά κοντά, όπως και τις ...Εκκλησίες! Μαθαίνουμε αυθημερόν ειδήσεις απομακρυσμένων ενοριών, μητροπόλεων, ιεραποστολικών προσπαθειών, ποιμαντικών εκδηλώσεων κλπ. Οπότε· είναι ανάγκη να χειριστούμε σωστά κάθε τεχνολογία προκειμένου να επικοινωνήσουμε, όχι μόνο με τα νέα παιδιά, αλλά και με όλους τους ανθρώπους. Έξω από τους Ναούς παραμένει ένας κόσμος ολόκληρος, δικός μας κόσμος, που δεν "έτυχε" να μας γνωρίσει. Οφείλουμε να μιλήσουμε και σ' αυτούς, με την ίδια στοργή και αγάπη που μιλάμε στους "εντός". Τα social media μπορούν να αναδειχθούν σε σύγχρονο άμβωνα! Οπωσδήποτε, είναι ανάγκη να προσεχθούν υπερβολές και ανευθυνότητες.

-Ζείτε σε μια ευαίσθητη περιοχή. Ποιό μήνυμα στέλνετε στην υπόλοιπη Ελλάδα;

Η ευαισθησία στην τέχνη γεννά αριστουργήματα, όμως στην γεωστρατηγική δημιουργεί ηττοπάθειες. Γιατί, παρακαλώ, είναι ευαίσθητη η περιοχή μου; Από το βορρά πλέον δεν έχουμε να φοβόμαστε κανέναν, όλες οι Χώρες ανήκουν στους ίδιους υπερεθνικούς Οργανισμούς μ' εμάς. Οφείλουμε να καταλάβουμε ότι τα βόρεια σύνορά μας δεν υφίστανται πια. Τα ανατολικά σύνορα δεν τα συζητάμε, εκτός αν αποφασίσουμε να εκμεταλλευτούμε το Αιγαίο.

Το μήνυμα που θα σας δώσω δεν είναι δικό μου, το έχετε ξανακούσει: να θυμηθούμε τα "σύνορα της καρδιάς μας". Όχι, βεβαίως, για γεωγραφική κατάκτηση, αλλά για πολιτιστική ενοποίηση. Είχε δίκιο ο Σεφέρης όταν έλεγε ότι "ελληνικό δεν είναι μόνο ό,τι φαίνεται από την πλατεία Συντάγματος".